

Leto IX. (Vol. IX.)

21. APRILA 1917.

Štev. (No. 8.)

"Ave Maria" izhaja vsako prvo in tretjo soboto v mesecu s prilogo "Slovenska Žena".

EUKRATIDA.

K. o. f. m.

Čuden nauk.

AVNO je odhajal Lupercij od doma, ko mu prijatelj prihiti pravit, kaj se je zgodilo na trgu!

"Strašno! Novo krivico je storil ta pes!"

"Kaj se je zgodilo zopet?"

"Ubogi Oteomero!"

"Tovej, kaj se je zgodilo!"

Natančno mu je prijatelj povedal vse, kar je videl na trgu in kako je vse mesto radi tega razburjeno na Kasta.

"Kaj takega se še ni slišalo, da bi si kdo upal tako častitljivega starčeka, kakor je Oteomero, tako strašno javno žaliti in zasramovati!"

"Pri Jupitru in pri vseh bogovih! Sedaj je mera polna! Maščevanje! Maščevanje!" je skoraj kričal razburjeno Lupercij. "Sedaj je pa vse zastonj. Sedaj bode kaj se je zgodilo na trgu! Pomilujem te, mili Oteomero! Pri toliki srčni boli, katero si prestal zadnje dni, sedaj pa še toliko sramoto!" je hitel razburjeni mladenič.

Oteomero in kdor hoče in kar hoče. Moja dolžnost je, da se zmaščujem!"

"Na vsaki način treba kaj storiti! Tako ne more iti več dalje! Naposled nihče ne bode več varen pred tem barbarom!"

"Meni pusti maščevanje!"

Sedel je v nosilnice do skrajnosti razburjen in se dal nesti proti palači Oteomerovi, kjer naj se nocoj snidejo z Marcelo in Oteomerom.

Sedel je sicer mirno. Toda vse je vrelo v njem od velike jeze! Najraje bi planil ven in tekel proti Kastovi palači in mu zasadil svoj meč do ročaja v klete prsi. Večkrat je stisnil pesti, kakor bi hotel koga udariti in priganjal nosače, naj hitreje stopajo.

"Oteomero, maščevanje! Dovolj si prestal krivic! Pes bode čutil sedaj mojo pest! Glej, Oteomero, ta bode sedaj govoril! Meč naj maščuje toliko sramoto, katero ti je povzročil ta pes! Vse sem čul, kaj se je zgodilo na trgu! Pomilujem te, mili Oteomero! Pri toliki srčni boli, katero si prestal zadnje dni, sedaj pa še toliko sramoto!" je hitel razburjeni mladenič.

Lahna rdečica na obrazu je kazala, kako zelo je mladenič razburjen.

Oteomero se je nasmehnil, mu segel v roke in ga molče spremil skozi preddvor v sobano.

"In kaj misliš sedaj storili?"

"Nič!"

"Nič? — Oteomero? Nič? — Ali čujem prav? Nič? — Senator mogočne rimske države, pa se bode dal bičati javno kakor pes? Ti, senator Oteomero, katerega se je še celo cesar Deoklecijan bal? Oteomero, pomisli, tvoja senatorska čast! Ti, ti . . ."

"Dragi mi Lupercij, prosim, vstopi", prekinil mu je sivi starček mirno besedo, odgrnil preprogo, ki je ločila sobano od pred dvorja in spustil mladeniča v sobano.

Krepak mož v najlepši možki dobi z dolgo črno brado je vstal. Bil častitljiv zunanosti in je sedel na divanu pri oknu, ko sta vstopila. Takoj je vstal in se na lahko priklonil Luperciju, ki je začudeno vprašaje pogledal Oteomera, češ kdo je to.

"Oče, tu je moj prijatelj Lupercij, katerega gotovo že poznaš po imenu in obrazu vsaj. To je moj ljubljani prijatelj, mlad sicer po letih, toda mož po življenju in srcu!" predstavil je Lupercija tujcu.

"Lupercij, ne bodem ti skrival, ker nimam uzroka. Ta mož je Municij Feliks, škof naše krščanske občine v Braga Augusta in naš duhovni oče!"

Svetle oči častitljivega moža so zaiskrile in se uprle v lep obraz Lupercijev, da bi jim ne ušel najmanjši migljaj Lupercijevih oči, po katerih bi lahko sodil, kako je Lupercij sprejel to novico.

Res, Lupercij je prebledel.

"Pozdravljen, sin moj!" pravi mu ljubeznjivo škof in prime Lupercija za obe roki. "Pozdravljen! Vidim, da si se prestrašil. Ne boj se! Nihče ne ve, v kaki družbi si nocoj. Toda čul sem že toliko lepega o tebi, da sem želel priti s teboj skupaj in govoriti s teboj od oči do oči."

Lupercijeva zadrega je rastla. Ni vedel kaj bi odgovoril. Navzočnost poglavarja

te tolikanj zaničevane in poniževalne verske sekte ga je zelo razburila. V trenutku mu je domišljija že naslikala, kako stoji sam pred sodbo obsojen, da je kristjan, kako ga mučijo . . .

"Dragi mladenič, ne boj se! Tvoje blago srce bode preje ali sleje gotovo našlo resnico. O dete, Bog je dober z dobrim! Ne boj se me! Tako blago srce, kakor je tvoje, se ne bode moglo dolgo upirati klicu milosti božje."

"Municij Feliks, ali veš, da sem jaz pogan? da sem rimski vojak?" odgovoril je Lupercij, ko je premagal prvo osupnenost. "Ali ne veš, kako je naš božanski cesar Deoklecijan strogo prepovedal to vero? in da sem mu jaz prisegel zvestobo? Ali ne veš, da je pod smrtno kaznijo . . ."

"Dobri Lupercij, vse to vem! Toda ali bode mogočni cesar Deoklecijan večno živel?"

"Ne! On je slednjič vendar le človek!"

"Dobro si povedal, Lupercij. Človek je! Umril bode. Da, umrl bode in moral bode dati odgovor od svojega vladanja. Toraj ni neomejen in najvišji gospod. Imamo nad seboj še nekoga, ki je višji od cesarja, in to je Bog. In cesar Deoklecijan je podložen temu Bogu, ker mu bode moral tudi odgovor dati od svojega vladanja. Koga toraj moramo bolj ubogati: Boga ali cesarja?"

"Seveda Boga!"

"Dobro. Ali se bodeš toraj bal cesarja bolj kakor Boga?"

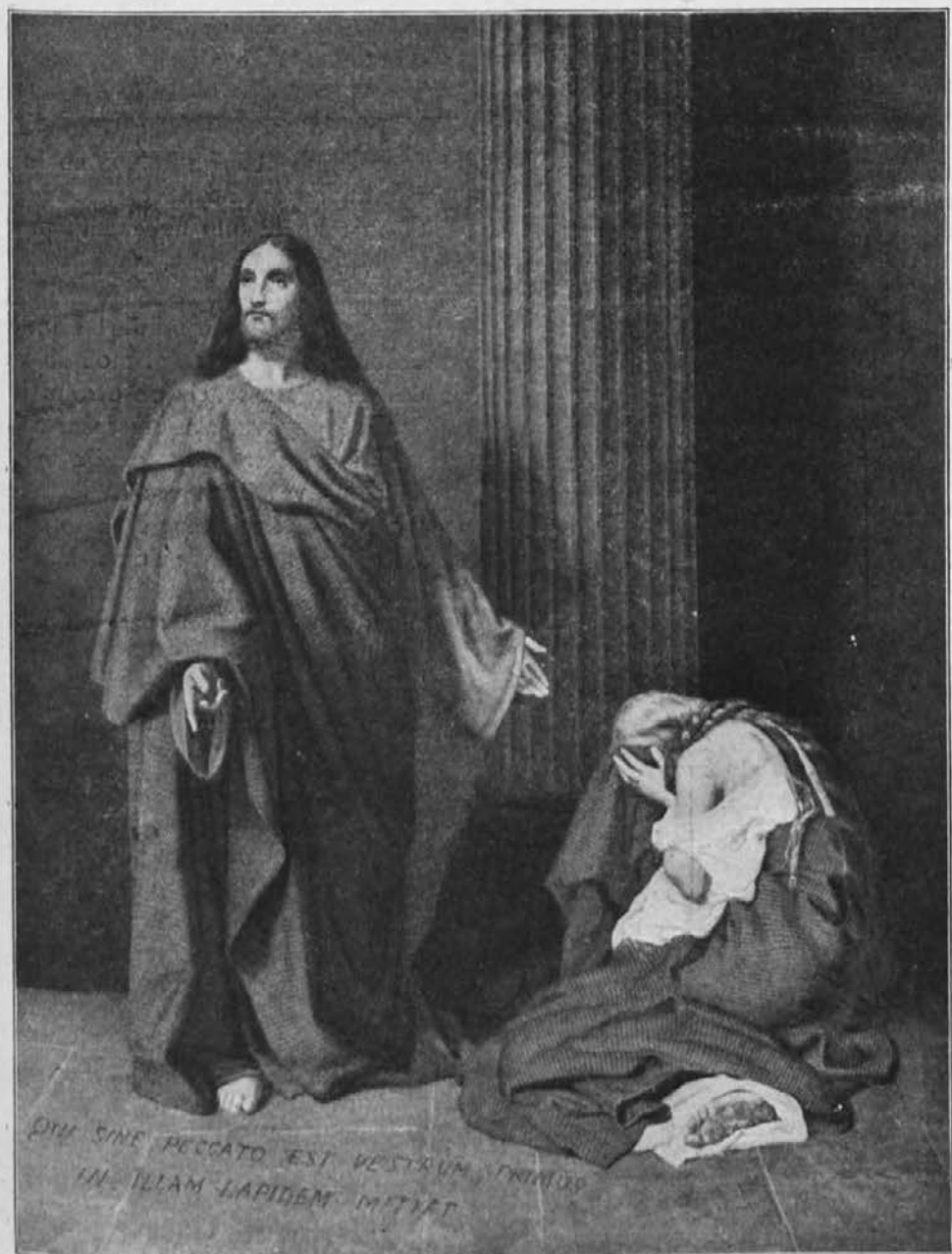
"Ne!"

"No vidiš, zato se pa tudi jaz ne bojim priznati, da sem kristjan in zato sem jaz dober državljani rimski, kakor si ti, in vendar sem kristjan."

"Pusti me, prosim, da o tem natančneje premislim."

"Ne misli, Lupercij, da te mislim narediti kristjana, dasi ti iz srca želim to milost. Oteomero in drugi naši bratje so mi često pripovedali o tebi, zato sem v resnici vesel, da te imam čast tu videti in s teboj govoriti."

"Toda Lupercij je danes nevaren člo-

vek! Komaj je stopil v palačo, že je imel meč v rokah!" pošalil se je Oteomero. "Ne! Ni nevaren!" odgovori škof Feliks. "Enemu pa je in bode nevaren in to

je Kast! Ali si čul, kaj se je zgodilo danes na trgu?" vpraša razburjeno Lupercij škofa.

(Dalje prih.)

Zidarjeva družina.

F. V. P. ofm.

KAZALEC pri stenski uri se je pomikal na dvanajst. — Sedela je zidarjeva žena in vzdihovala, kakor že neštetokrat ob sobotnih večerih in čakala v smrtnem strahu moža — pijanca. Njeno dete, bolešno in sključeno mlado dekletce je čakalo z njo, ležeče na postelji. Mamica ji je prigovarjala naj zaspi. Zaprlo je oči, ker je hotelo ustreči dobri materi, a zaspalo ni. Kadar je začula globoki vzdih, ki je privrel iz prsi matere, je komaj slišno vprašala: "Še ata ni domov?" Mati ni odgovorila, le debela solza ji je strkljala po izmučenih licih na borno krilo.

Tako se je ponavljalo že več mesecev in njeno srce je silno trpelo. Kolikokrat je prosila svojega moža za ljubeznjivimi besedami, rotila ga s vso resnostjo, jokala je in molila — ali zastonj.

Včasih je utrujena šla ob takih večerih k počitku, ali takrat je bilo še hujše. Še bolj je kričal pijani mož in kled, da se je prebudilo dekletce in se prestrašilo. Nikdo ni vedel, koliko trpi uboga žena. Bljižna sosedka, delavčeva žena ji je nekega jutra zavidljivo rekla: "Ti imaš še nebesa na zemlji, ker tvoj mož je samo enkrat na teden pijan, le enkrat na teden imate ropotanje v hiši, saj slišim. — Moj pride pa vsaki večer pijan domov, to je križ!"

Torej je pri meni še le začetek, si je mislila. In sosedka jo še zavida!

Kako je vendar to prišlo? Saj je bilo dolgo časa drugače. Mož je bil dober zidar in zadovoljno sta živela skupaj, če tudi

je njuno edino dete bilo slabotno in bolešno. Skupno sta nosila to nezasluženo breme in tako ni bilo nobenemu pretežko.

Srečna sta bila.

In sedaj? — Vse je minilo! Minile so srečne ure, ko se je vračal mož ob večerih domov in sta sedela ob otroku in se ljubeznjivo pogovarjala. Nesrečni saloon je vsega kriv, nesrečna tovaršija in slabi časopisi. Ne veseli ga več ljubeča žena, ne ubogo dete, štiri stene čiste in snažne sobice ga več ne obdrže doma. Vsak večer odide z doma. Med tednom se še dovolj zgodaj povrne domov trezen, ker toliko se še zaveda, da kot zidar mora imeti čisto glavo, ko hodi po visokih odrih, in vsako jutro ga delo kliče. Ob sobotah je pa izjema. V nedeljo je čas za prespati pijanost, zato ga sploh še k večerji ni domov. Prej je hodil k sveti maši ob nedeljah, sedaj ne hodi več.

Žena je premišljevala dalje — kazalec na uri se je pomikal čez polnoč. Kako je bila utrujena! Že dolgo je čutila kal bolezn, ki je razjedala njeno dušo. Srce ji je bilo burno. Želela si je miru. — — Le otroka — Anico, ko bi njo ne bilo treba zapustiti, kako rada bi umrla. Že ena čez polnoči — in njega še ni. Iz posteljice se oglasi rahel glasek: "Še ni ata?"

"Pridejo, pridejo! Le spi Anica."

Čuj! — težki in negotovi koraki se v tlo čujejo po stopnjicah. Težak udarec na vrata — in oče je stal zabuhlega obraza in krvavih nestalnih oči pred prestrašeno ženo.

Ploha očitanj in kletvic se je vsula iz njegovih po pijači smrdečih ust na ubogo ženo. Lobre ga je poznala in ne da bi

spregovorila besedico, mu je sezula čevlje in slekla suknjo. Njeno zatajevanje šo bolj razljuti surovega moža in še huje je nezasluženo grajal in ošteval molčečo ženo. Ni mu odgovarjala, ni se opravičevala, le ko je kričal še glasneje, ga je proseče pogledala in pokazala na posteljico, kjer je ležalo dete in tiho spregovorila: "Detete bo strah, ne budi ga!"

Osrmočen je za trenutek obstal, toda le trenutek. Nov val brezmejnega srda je izbruhnil iz njega in težka njegova roka je padla kakor kladivo na ubogo ženo. Sirota ni besedice spregovorila, le roki je krčevito stisnila na levo stran prsi, kjer je glasno udarjalo njeno ranjeno srce. — Pogledala je na moža, pogled je bil poln bolečin in — zaničevanja.

Bolehni otrok, ki je ohromele ude komaj pregibal, se vzravnal na postelji, pogleda očeta z začudenimi, veliki očmi in se zajoka prestresljivo, da je tudi pijanca kakor ostra britev zaskelilo v srce.

Dasi pijanec, ljubil je venadrlje svoje dete. Približal se je posteljici in hotel pomiriti otroka. Anica se je obrnila k steni

in od joka je trepetalo njeno telesce. Zopet se mu je pojavil val jeze, vendar premagal se je. Odšel je v svojo spalnico. Na ženo, ki je omahnila na stol in tamkaj sedela nepremično, se ni ozrl. Vrgel se je oblečen v posteljo in zaspal. Ni čul globokega in zadnjega vzdihla svoje žene, le mala Anica je slišala, potem je bilo vse tiho. Tako neprijetno tiho.

Solnce je stalo drugo jutro visoko na nebu, ko se je vzbudil mož na svojem ležišču, prespavši pijanost. Težka mu je bila glava, motne so mu bile oči. Tako prazno mu je bilo pri srcu. Vstal je in pogledal na posteljo svoje žene. Bila je nedotaknjena. Hitro odpre vrata velike šobe — in na stolu je sedela nepremično njegova žena. Stopi je k njej in jo prijel za roko. Bila je mrzla in trda.

Anica je še spala. Glasen jok očeta jo je vzbudil. Tudi njen pogled se je ustavil na nepremični postavi mamice. Njeno otroško srcece je prešinila neka čudna slutnja in strah.

(Dalje prih.)

Naši dve katoliški jednoti.

"Naša jednota je samo podporna" trdijo pri Jugoslovanski Jednoti celo nekateri uradniki. — Kako morete kaj takega trditi? — Kaj pa vaš društveni znak pravi? Kaj pa pravi ime Jednote? Kaj pa pravi vaše zastave? Kaj pa pravijo svetniška imena društev? — Ne! ni res! Glavni uradniki delajo proti lastni jednoti, ako kaj takega pišejo in trdijo. Glavni urad je izvoljen za to, da strogo pazi na to, da se duh, ustava, ime in pravila strogo izvršuje tako, kakoršno jim je konvencija izročila. Zato si veliko odgovornost naspavajo nase, ako namigavajo, da so celo sami za to, da se jednota postavi v tabor brezvercev, ali bolje protivverskih fanatikov. Cela jugoslovanska jednota je katoliška jednota po svojih pravilih, po svoji ustavi in po svojih znakih. Edino, kar manjka, je samo še katoliški duh. Treba

samo še duhovnega vodje, ki bi skrbel, da se točke, ki določajo verski značaj članov in jednote spolnujejo, pa bode to krasna jednota, katere se bodo stoteri oklenili, ki so ji do sedaj ostali tuji.

Zato mora gotovo zelo veseliti vsakega pravega slovenskega rodoljuba, ko čita v glasilu tako možate besede nekaterih društev, ki protestirajo proti mahinacijam nekaterih odpadnikov. Tako je prav! Možje, le postavite se! Če se sami ne boste postavili v bran za svojo vero, kdo se bode drugi. Pravijo, da je vera f . . . business. Kdo pa brani med nami vero? Nihče! Ako je sami možje ne boste je tudi ne boste imeli. Zgubili boste vse, še to, kar imate.

Zatoraj, možje, katerim je pri srcu ta lepa J. S. K. J., na noge! Ne samo, da ne dovolite spreminjati imena, temveč

spremenite tudi duh. Naredite jo v popolnoma katoliško. Sedaj ste videli, kam plovete! Sedaj ste lahko videli, kaj se name-rava, ako se hitro ne postavite v bran. To se bode pa doseglo edino, ako uredite jednoto tako, da zaprete enkrat za vselej duri kakim sleparjem, ki se urivajo v vašo Jednoto ne radi napredka Jednote, temveč, da bodo delali zgago in se polastili vaše jednote, na stara leta pa vas ven pometalí, ako ne boste trobili v njih rog in jim ne pustili, da bi delali z Jednoto, kar bodo sami hoteli. Možje, skušnja naj vas uči!

Pri **Kransko Slovenski Katoliški Jednoti** pa zasluži sedanji odbor, da mu postavimo vsi katoliški možje spomenik hvaležnost v naših srcih za to, kar so storili in dosegli zadnja leta. Zlasti gre velikanska zasluga sedanjemu duhovnemu vodji Rev. J. Černetu. Njegovo ime se bode s častjo izrekovalo še pozna leta, da je bil on tisti, ki je v zadnjih trenutkih, še o pravem času prišel in nastopil, kakor bi bila dolžnost že njegovih prednikov pred par leti. — Posebno smo se zveselili izida Waukeganske tožbe. — Da, mora biti tako, in samo tako, in vsak sodnik mora, naj je Jud, Turk, prostozidar, in magari tudi rdečkar, odločiti tako, kakor je odločil sodnik T. G. Windes, ki je vodil obravnavo Waukeganskih suspendovanih članov proti Jednoti.

Obsodba se glasi.

Člani jednote smejo biti le člani tiste vere, h kateri spada jednota in če niso katoličani, po tej postavi, sploh nemorejo biti člani jednote, ker ne morejo spolnovati jednotinih pravil.

Bravo! Hura! Živio! — Kako krasen odgovor onemu dopisniku v Glasilu J. S. K. J., ki je pisal, če bi Mr. Tassotti člana,

ki je pristopil kot katoličan k Jednoti, potem pa odpadel, iz Jednote spodil. Ne Mr. Tassotti, državna postava vas spodi ven, da morate ven iz Jednote, ako niste več katoličan. Ta obsodba je toraj enkrat za vselej končala vse neumne izgovore, da smo v "free country", da se radi vere nikogar ne more iz Jednote! No, ste slišali sedaj? More se, more in ne samo more, temveč tudi **MORA!** ker drugače člani lahko glavni odbor tožijo, pa bode glavni odbor kaznjevan ker ne spolnuje jednotinih pravil.

Tudi Jednotino Glasilo K. S. K. J. je tako lepo urejevano, da moremo uredniku Mr. I. Zupanu iskreno častitati. Le tako naprej! Neustrašeno in odločno! — Se že čuti po naselbinah drugi duh! Le krepko naprej! Naše ljudstvo je dobro, samo slepljeno je bilo in pa nikogar ni bilo, ki bi ga branil in mu oči odpiral.

Da, ni več dolgo čas, ko bode marsikdo, katerega so naši rdečkarji zaslepili in v nesrečo pahnili, dvignil svojo pest in klical maščevanje božje na one, ki so to storili. Nasprotno pa bode marsikdo hvaležen onim možem, ki so v teh težkih časih rdečega tiranstva pogumno dvignili svoj glas in svoj vpljiv v obrambo naroda in za zboljšanje žalostnih razmer. S zlatimi črkami ljubezni bodo ta imena zapisana v zgodovini.

Glavnemu uradu K. S. K. Jednote, zlasti duhovnemu vodju pa v imenu slovenskega naroda v Ameriki: **Bog vam stokrat plačaj, kar ste storili dobrega za svoj narod pri tej naši ljubi jednoti! Ne bojte se, narod Vas ne bode pozabil! Vsak narod je ponosen na svoje može junake in jih s častjo izreka. S sramoto pa ostane omadeževano ime izdajalcev!**

Iz Slovenskih Naselbin.

Springfield, Ill. — Župnija Sv. Barbare se pripravlja na obnovljenje misijona pod vodstvom č. g. Alojzija Mlinar iz Tacoma, Wash. Lansko leto je misijon z veliko vnešo in vspešno vodil č. g. Kazimir Zakrajšek. Letos je pa z delom preobložen. Gospod Mlinar je Koroški Slovenec, doma iz Šmihela pri Pliberku. Njegova domača župnija je najbolj probujena in napredna v vsakem oziru v Slovenskem Korotanu. Č. g. Mlinar je edini slovenski duhovnik v Seattle-ski škofiji in si je tekom mnogoletnega delovanja med Slovani v West pridobil mnoge neprecenljive izkušnje. Začetek sv. misijona bo de tretjo nedeljo po veliki noči in slovesen sklep četrto nedeljo.

Šolske vesti. — Slovensko šolo sedaj obiskuje ravno sto otrok. Šola je pod vodstvom Šolskih sester Najsvetejše Krvi iz Alton, Ill. Ker smo v redni dotiki in zvezi z mestnim in okrajnim šolskim svetom glede poduka in napredka v svetnih strokah, šola izvrstno napreduje in je že sedaj najbolje urejena med župnijskimi šolami v našem mestu. Prihodnjo jesen se otvori osmi razred. Prepričani smo, da bodo prvi "graductes" dosegli visoke stopinje dovršenosti. Vsaka država, večja mesta in Counties brezplačno dejajo vsem šolam svoje letne "Course of Studies", istotako tudi mesečne "Examination Questions". Treba je samo pri dotičnih šolskih oblastih aplicirati. Tako imamo mi kot pravilo: "Course of Study for the Common schools of Illinois," knjiga z 284 strani; "Course of Study for the Sangamon County (Springfield) Public

Schools", "Sangamon School Interests". Razun "The Catholic School Journal" rabimo še druge šolske mesečnike, kakor: "School News and Practical Educator, Taylorville, Ill.", "School and Home Education", Bloomington, Ill. in jeden najfinejših "Normal Instructor and Primary Plans, Danville, New York". Slednji je najpopularnejši šolski mesečnik z Zjedinenih državah. Vodstva slovenskih šol, pišite po sample copies.

Zakaj dandanes otroci drugih narodov zavzemajo visoka mesta v javnih in privatnih službah? Zato, ker so jim stariši in učiteljice preskrbeli vsestransko dobro vzgojo. Poglejte Irce, Nemce, Poljake! Naše slovenske šole morajo biti ali postati schools of a high standard, da prestoje kompetenco javnih šol. Ker nimamo slovenskega šolskega strokovnega lista, bi pač narodu bilo ustrezno, ako bi naš "Ave Maria" (ta list smatramo docela kompetentnim voditljem našim v tej dobi ameriškansko-slovenskega preporeda) mogel jedno ali tu in tam pol strani posvetiti našim šolskim zadevam, potrebam in napredku. Šolska vodstva in vzgojevatelji naše mladine pa naj pridno priobčujejo navsote tikajoče se šolskih vprašanj. V slovenske glavice naših otrok je Stvarnik z veliko skrbjo položil velikanske talente. Žrtvujmo vse sile do visoke vzgoje naših Slovenskih otrok!

Z veseljem bomo dali vsikdar prostora v našem listu člankom o našem šolskem vprašanju. To je jedno izmed najbolj perečih naših vprašanj. Prosimo, vse učiteljice in mladino ljube, da nam pridno pošiljajo primerne članke.

Rev. J. Novak je imenovan za kapelana pri sv. Vidu v Clevelandu, O. Častitemu gospodu želimo na novejši službi veliko božjega blagoslova.

Slovenska cerkev Sv. Cirila v New Yorku je dobila za velikanoč nove orglje. Gospici Ivanka Šubelj in Kati Pavlič sta nabrali lepo svoto za nje. Za ostalo svoto je obljubilo pevsko društvo "Domovina", da bode poskrbelo, da se plača.

V cerkvi sv. Štefana v Brockway, Minn. so imeli 4ournu pobožnost, katere so se župljani jako lepo udeleževali. Slovenska župnija v Brockway je jedna najlepše urejenih slovenskih župnij v Ameriki. G. župnik John Trobec očetovsko skrbi za svoje župljane. Mil. g. škof Trobec imajo še vsako nedeljo pridigo in sv. mašo.

Mati Elizabeta, znana naša pesnica, ki je že veliko svojih pesmic priobčila v našem listu in koledarju nam je poslala zopet 4 pesmice. Pismo je bilo odposlano iz Ljubljane 10. oktobra. Mi smo ga pa dobili danes 14. aprila. Veseli smo le, da smo ga dobili. Med drugim sporoča, da je katoliška bukvarna njene pesmice izdala v posebni knjižici. Težko bomo čakali konca vojne, da bomo dobili to zbirko, ker njene pesmice imajo v resnici veliko poezije v sebi.

Iz Loraina, O. — V slovenski župniji sv. Cirila in Metoda, se je obhajala v nedeljo, ponedeljek in torek 4ournu pobožnost. Cerkev je bila polna ljudstva pri vseh slovesnostih. Učenci župnijske šole in odrasli so molili pred Najsvetejšim, ki je bilo izpostavljeno na krasnem in okusno okinčanem oltarju. Razni gospodje duhovniki so spovedovali tako, da so ljudje vseh narodnosti imeli priliko iti k spovedi. Sledeči duhovniki so pomagali spovedovati in pridigovati: Rev. Paul Hribar, slovenski župnik iz Collinwooda, Rev. J. J. Oman, slovenski župnik iz Newburg, Rev. John Stepanovič, hrvatski župnik iz Youngstona. Sklepni govor je imel Rev. B. Ponikvar, župnik sv. Vida iz Clevelanda. Vsa ta čast gre gospodu župniku Rev. J. Škuru, ki je skrbel in vodil 4ournu pobožnost in objednem pomagal, da

so se farani vseh narodnosti spovedali in opravili svojo velikonočno dolžnost.

Praznik Tomaža Akvinskega so učenci trgoveškega tečaja slovenske šole v Jolietu posebno slovesno praznovali. Učenci so med drugim imeli primerne govore, katere je priobčil Amerikanski Slovenec. Druša te prireditve je bil naš delavni pisatelj Rev. J. Plaznik, kateremu častitamo na tem lepem delu za napredek slovenske mladine. — Čitatelje opozarjamo na te govore v A. S. Res, zanimivo jih je čitati. — In si še upajo trditi rdečkarji, da se po farnih šolah naša mlada ničesar ne nauči! Poglejte Joliet! — kaj ste pa Vi že storili za narod?

40 urna pobožnost v Jolietu se je vršila, kakor vsako leto, tudi letos za praznik farnega patrona sv. Jožefa. Pomagali so Rev. F. Podgoršek, iz Whiting, Ind., Rev. A. Kraschowitz iz So. Chicago, Ill., Rev. Vencel Šolar O. S. B. — Ljudstvo se je jako lepo udeleževalo vseh pobožnosti.

Krain, Wash. so imeli za velikanoč slovenskega duhovnika Rev. Al. Mlinar iz Enumclaw, Wash. jih je obiskal na praznik sv. Jožefa. Slovenci so se udeležili spovedi skoraj vsi.

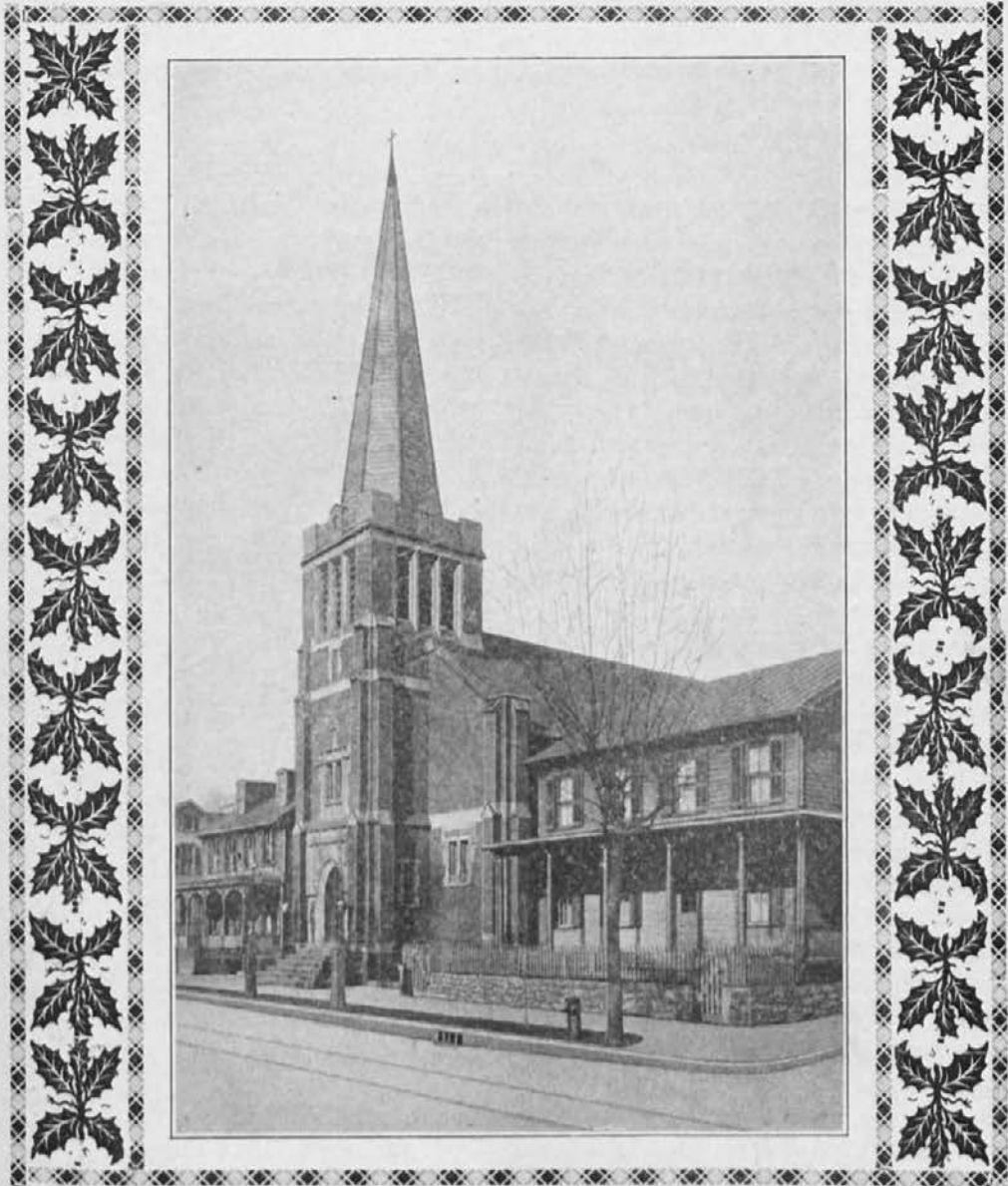
V Canonsburgu, Pa. imajo katoliško zavedni rojaki silno težko stališče, ker je naselbina skoraj vsa rdeča kot puran. Kat. društvo Sv. Jeronima, katero so si ustanovili ti zavedni rojaki, ima težke boje, ker nasprotniki ga hočejo z vso silo uničiti. To društvo si je pa nabavilo novo društveno zastavo. Za slovesnost razvitja je pa hotelo pozabiti vsa žaljenja in nasprotovanja in je prosilo dovoljenja, da bi smelo to praznovati v dvorani Slov. društva napredne Jednote. — Te dni je pa v Amerikanskem Slovencu nekdo napadel to društvo in sicer tako, da se vidi na prvi pogled, da je to storil nasprotnik katoliških društev. Urednik A. S. je gotovo prezrl napad in najbrže v dobri veri priobčil ta dopis. Toda nas pa silno boli ta dopis, ker se bodo sedaj rdečkarji smejali katoliškemu možem, češ "saj vas je še kat. list napadel" in vemo, da tudi člane to boli. — Kako sarkastično konča

dopisnik dopis, ko želi uredniku veliko dopisnikov, ker navadno prijatelji žele listu le naročnikov. Ta "večleten naročnik" pa želi dopisnikov, češ "takih kakor sem jaz!" Res silno obžalujemo ta dopis in prosimo urednika A. S., da

strani je resnica in pravica, ki je pa še vedno zmagala. Nekaj časa zmaguje hudobija, dokler sama sebe ne uniči. Pozdravljeni!

V Denver, Colo. so bili rojaki že pri škofu, da bi dobili dovoljenje za ustano-

Slovenska cerkev sv. Petra v Steelton, Pa.

naj s primerno notico potolaži uboge trpine, ki veliko trpe, za svoje prepričanje. To so mučenci svojega prepričanja. Pred takimi možmi klobuk z glave! — Možje društva sv. Jeronima, vi pa nič ne marajte! Kar naprej! Na vaši

vitev slovenske župnije. Ker je pa ravno škofija brez škofa, zato treba počakati, da se stvar reši. Rojaki, malo potrpite, vse se bode doseglo. Kateri č. slovenskih gospodov bi se hotel žrtvovati za rojake v Denver Colo. naj se priglasijo škofiji.

V Johnstownu, Pa. je že dovoljena ustanovitev lastne slovenske župnije. Naš urednik je pojasnil škofu žalostne razmere med ondotnimi Slovenci, in takoj je škof dovolil naj se začne s predpripravami. Kateri slovenskih duhovnikov bi se hotel žrtvovati za rojake v lepem Johnstownu in jim pomagati vstanoviti slovensko župnijo, naj se takoj priglasijo škofu v Altona, Pa.

Društvo Ž. M. B. v Clevelandu je toraj sklenilo, da odpade od vere. Radi nekaterih netaktičnih napak od strani duhovnika, kakor tudi od strani društva, je društvo sklenilo, da ne da svoje zastave blagosloviti temveč, da jo bode samo razvilo. Bajje, kakor piše predsednik, je dalo tudi zastavo spremeniti. Ako je pa društvenikom tako malo do vere, da je takoj vržejo proč, samo zato, ker se jim takoj ni spolnilo njih želje, potem seveda, ni bilo pričakovati drugega. Društvo je samo čakalo ugodnega trenutka, da dobi kak vzrok za ta korak. Ker je urednik našega lista ustanovitelj tega društva, ga gotovo silno boli ta korak. Sicer pa: *videant consules . . .* Pride dan plačila.

Rev. J. Cerne slovenski župnik v Sheboyganu, Wis. je izdal sledeči letak:

Splošno so naši ljudje zoper to, da bi postavili svojo šolo. Bojimo se dolga! — Ali nam je mogoče šolo ne samo sezidati in obenem tud plačati? Poskusimo! **V ta namen imam zagotovljenega od \$8.000.00 do \$9.000.00 od drugih ljudi, ki se zanimajo za naš napredek.** Te lepe prilike ne smemo zamuditi, temveč združimo se ter prispevajmo iz svojega še \$10.000.00. To nam je lahko storiti, samo če hočemo. Ako je med nami 400 takih, ki bi prispevali po \$25.00, potem imamo \$10.000.00 skupaj. Nekateri bodo prispevali tudi več kot \$25.00.

Ta šola bo odgovarjala vsem potrebam in za vselej. Imela bo 8 lepih in prostornih učnih sob. V pritličju bo kegljišče, telovadnica, kopališče, čitalnica in drugi prepotrebni prostori.

Otroci te šole bodo znali toliko kakor vsaki "publik" šoli. Poleg tega se bodo

učili svojega materinskega jezika in gojili bodo lepo naše petje. Ta šola bo boljša kakor katerakoli "publik" šola, ker tukaj bodo imeli Vaši otroci pravo versko vzgojo. — Letni stroški za šolo bodo pokriti z dohodki na kegljišču. —

Rojaki, ako se nam to posreči, bomo dobili ugled ne samo v Sheboygan-u, temveč splošno med našimi rojaki širom Amerike. Kdor se zanima za napredek in komur je pri srcu naša mladina, naj sodeluje za dobro stvar.

Seja za šolo bode na Cvetno nedeljo, dne 1. aprila t. l. zvečer ob osmi uri v cerkveni dvorani. — Pridite vsi!

Silno smo radovedni, kako se je ta seja izšla. Iskali smo po listih, pa nismo našli poročila. Nam pa tudi ni nihče ničesar sporočil. — Rojaki, ki ste naši naročniki, ali ki berete te vrstice, pri vsem, kar Vam je svetega, pri vaših ljubih otročičkih, vas prosimo, delujte na to, da dobi vaša slovenska župnija svojo šolo! Vaš gospod župnik vidi potrebo, za to se toliko trudi. Bojite se dolga? Saj dolg ni Vaš! Vi postavite šolo in pomagajte vsaj toliko, da se omogoči. Vaši otročički jo bodo pa plačali. Vsaj nihče ne vzame "mortgage" na svojo hišo! Na primer, ako se preselite, ali bode šel berič za Vami? Ne! Zato vi poskrbite šolo! Prihodnjost pa pustite Bogu! Prihodnjost naj sama za se skrbi! Mi prosimo samo za današnji kruh. Jutrašnjega bomo pa jutri prosil! Vsaj vam tudi nihče ne bode iz žepov nič ukradel. Koliko boste mogli, toliko boste pa storili! Pogum, močje!

Za Koledar Zveze "Ave Maria" za leto 1918 prosimo vse slovenske pisatelje in vse, ki so zmožni peresa, da nam kaj spišejo. Imamo veliko slovenskih mož in žena, ki bi lahko veliko storili za svoj narod, ako bi pisali. Zato se zaupno obračamo do vseh čč. gg. duhovnikov, zlasti do gg. profesorjev, kakor tudi do gg. zdravnikov, da bi kaj spisali. Za vsako malenkost smo zelo hvaležni. Ako vse samo jeden spiše, je vse tako enostransko. "Variatio delectat". — Razlika mika! Ako bodemo dobili dovolj naročnikov na

knjige Zveze bodemo radi dali pisateljem primerni honorar. Vendar obljubiti ne moremo, ker ne vemo če bomo sploh stroške zmagali.

Kako velik potres je moral biti doma v naših krajih pred par meseci, spričuje poročilo, katero smo dobili te dni od doma, da je v Brežicah frančiškanski samostan tako poškodovan, da ga morajo do tal podreti. Novicijati, ki je bil tam, so morali prenesti v Nazaret, v Savinsko dolino. Brežice so na spodnjem Štajerskem. — Ubogo naše ljudstvo doma, kako gredo

je za celo leto \$1.00 in se naroča: Ave Maria P. O. Box 2031, Bridgeport, Conn. — Za ustanovitev tega prepotrebne lista ima naš slovenski "Ave Maria" svoje zasluge. — Ko bi mogli še toliko doseči, da bi začel izdajati tudi v hrvaščini, potem bi bilo naše veselje popolno.

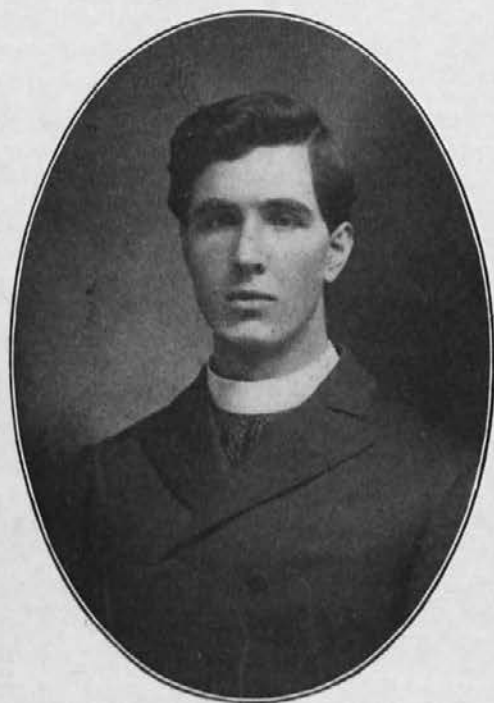
Umrla je Ana Peče v Soudan, Minn. in zapustila 7 nedoraslih otrok. Bil je pretresljiv prizor, ko je 7 otročičev zakričalo prestrašeno "Mama! Mama!" ko se je mrtvaška krsta začela pogrezati v hladen grob in vzela jim najdražje bitje na svetu — ljubo mater. Naj v miru počiva. Ljubim otročičkom pa naše sožalje. — F. Schweiger.

Pevsko in dramatično društvo Danica, ki oskrbuje slovensko petje pri slovenski službi božji v Brooklynu, je priredilo svojo vstanovno zabavo na velikanočno nedeljo 8. aprila. Vse točke programa so se dobro izvršile. Udeležba je bila izvanredno velika. Društvu častitamo.

Sv. misijon v Waukegan, Ill., katerega je vodil Rev. Vencel Šolar iz reda sv. Benedikta, se je jako dobro obnesel. Veliko zgubljenih se je vrnilo nazaj v cerkev. Veliko se jih je po dolgih letih spravilo z Bogom in sprejelo sv. zakramente. Toda tudi ta-rdeči so pokazali svojo oliko. V soboto večer se je med pridigo oglasil k besedi neki rdečkar, katerega ime nismo mogli izvedeti, dasi ga moramo izvedeti, da ga ovekovečimo našim potomcem v svarilen zgled, kako globoko človek pade. Seveda so ga hitro posadili ven na hladno, da so se mu rdeči možgani malo ohladili. Rdeča barva je res nevarna. Človeku vse možgane zmeša.

Enako je bil lep vspeh sv. misijon v Indianapolis. Tudi ta misijon je vodil Rev. Vencel Šolar O. S. B. — O kar so sprejeli slovensko župnijo v Indianapolis č. oo. Minoriti v svojo skrb, jako lepo napreduje. Zlasti sedanji č. g. P. Ciril silno veliko stori, da bi povzdignil krščansko življenje med svojimi župljani.

Rev. Placido Belavič, O. F. M. hrvatski frančiškan, ki je nekaj časa oskrboval tudi slovensko župnijo v New Yorku, je

Rev. Luka Gladek.

nanj križi! Lakota, vojska, povodenj, potresi, draginja, žalostni in revni časi, vse naenkrat! — Bog se nas usmili! Kakor bi se bližal konec sveta!

Ave Maria v slovaščini je začela izhajati v Bridgeport, Conn. Naša naročnika in podpornika slovaška rodoljuba Rev. A. Komara in Rev. G. Panik, oba župnika iz Bridgeporta, Conn., sta se ojunčila in jo začela izdajati. List je krasno urejevan in vse dosedanje številke so v čast izdajateljema. Naslovno stran je krasno naslikal naš rojak Mr. J. Gosar. Cena listu

sprejel začasno v svojo oskrb Hrvate v Milwaukee, Wis. skupaj z Rev. Pakižem, ki silno želi, da bi tudi bratom Hrvatom pomagal. Želimo obilo vspeha in božjega blagoslova.

Rev. Ambrož Širca O. F. M. ki je nevarno zbolel in bil dalj časa v bolnišnici, je popolnoma okreval in sprejel svoje delo med Hrvati v Chicagu. Častitamo!

Sv. misijon v Pittsburghu, katerega je vodil Rev. Kazimir Zakrajšek O. F. M. od 25. marca do 1. aprila je jako lepo vspjel. Kaj takega slovenska naselbina v Pittsburghu še ni videla. Vse pobožnosti so bile krasno obiskane. Sv. spovedi je bilo nad 1400, sv. obhajil pa blizu 2000. Pri sv. misijonu so pomagali spovedovati Rev. Jos. Vrhunec, Rev. Albin Moder, Rev. J. Blažič, Rev. V. Mihelič, in Rev. M. Tušek. — Slovenska župnija v Pittsburghu krasno napreduje pod vodstvom Rev. J. Mertelna, ki se z veliko gorečnostjo trudi, da bi pomagal svojim rojakom na poti skozi življenje do srečnega življenja in srečne večnosti. Med misijonom se je ustanovilo tudi materino društvo, h kateremu je pristopilo 108 mater. Častitemu gospodu župniku Rev. Mertelnu želimo obilo božjega blagoslova in vspeha pri njegovom težkem delu.

Prvič je bil za letošnjo velikonoč slovenski duhovnik v Canonsburgu, Pa. da je dal priliko rojakom, da opravijo svojo velikanočno dolžnost pri slovenskem duhovniku. Nekako nad 100 jih je opravilo velikanočno dolžnost. V naselbinah okrog Canonsburga je jako velika potreba, da se za naše rojake kaj stori. Ker so bili popolnoma prepuščeni samim sebi, zašli so med nje rdeči sleparji in jim popolnoma zmešali pamet. Vendar ni še vse izgubljeno.

Novo slovensko materino društvo se je ustanovilo v slovenski župniji v Pittsburghu, Pa. med svetim misijonom. Prdružilo se mu je 108 mater. Te dni bodo imele enkrat slovesen sprejem, kakor hitro se vse potrebno uredi. — Tako se množe ta lepa in prepotrebna materina društva po naših slovenskih župnijah, kar je veselo

znamenje, ki priča, da se bodo kmalu razmere po naših naselbinah spremenile. — Žena tri vogale pri hiši podpira, pravi pregovor. Na njej vse sloni! Dobra mati, dobra družina, slaba mati, vse za nič! — Tako imamo sedaj materina društva že v New Yorku, Evelethu, Chisholmu, So. Bethlehemu, Gilbertu, sedaj še v Pittsburghu.

Kjer še ni tega društva, slovenske matere, stopite v to lepo društvo tukaj pri nas. Pišite nam in vse podatke Vam bomo poslali.

Dekliška Marijina družba cerkve sv. Vida v Clevelandu je priredila na Velikanočno nedeljo igro "Patricija", ki je jako dobro vspela.

Dekliška Marijina družba "Kraljica majnika" župnije sv. Lovrenca v Clevelandu, O. je imela ob času svoje obletnice ustanovljenja zelo uspešno sejo. Dasi je več deklet radi prestopa v zakonski stan postalo neaktivnih članic, je vendar ob priliki obletnice društvo še v lepem procvitu. Pristopilo je med letom tudi nekaj novih članic, in tako društvo napreduje. Zelo primeren in navduševalni govor jim je napravil Rev. Hribar iz Collinwooda ob tej priliki. Častitemu gospodu se društvo najtopleje zahvaljuje za lepe in poučljive besede. Ni pa društvo aktivno samo v verskih ozirih, ampak tudi na socijalnem polju. Po zimi je priredilo lepo igro in zabavni večer, ko pa se enkrat ogreje, pa nemarava društvo prirediti izlet, ki bode vsem članicam v zabavo in korist.

Izdali smo posebna pravila materinega društva, v posebni knjižici, kjer smo pridal tudi obred pri-društvenih shodih in pri sprejemu novih udov in pa molitve pri mrtvaški krsti umrle sestre na predvečer pogreba. Cena nevezani knjižici je 10c., vezana v platno pa 25c. Imamo v zalogi tudi društvene znake, društvene svetinjice in rožne venčke žalostne Matere Božje.

Slovenske matere, ne pozabite na svojo prilogo v listu Ave Maria. Zato pridno dopisujte. Zlasti prosimo vse društvene matere, da nam pridno sporočajo o društ-

venem gibanju, ker bode to jako zanimivo za druga društva. Kako vesela so bila sporočila o društvenem gibanju iz Eveletha. Zakaj bi se ne dalo kaj takega doseči tudi drugod? Na noge!

Praznik svete Monike je vsako leto 4. maja. Letos pade na petek. Ta dan je popolni odpustek za društvene matere, ako gredo k svetim zakramentom. Ker letos priobčujemo življenjepis te velike matere, bi bilo želeli, da vsa društva ta dan proslave s primernimi pobožnostmi. Ako pa že ne moreš iti k svetim zakramentom, pojdi vsaj gotovo k sveti maši ta dan in pomoli za društvene namene.

Kje so pa slovenska dekleta? — Za majejo izdajo "Ave Maria" smo dobili že veliko lepih spisov od otrok, žena in mož, od vseh, samo od slovenskih deklet, mislimo, da še niti enega. — Kje ste ve, New Yorška dekleta? Kaj spi Vaša družba? — Niti enega koraka, niti najmanjše stvari še niste storile! — Kje ste, Marijine družbe drugih slovenskih župnij? — Ste res Marijine hčere? — Pokažite ji! O, ko se gre za ljubo Mamico, ali je mogoče, da so hčere lene, malomarne, da pravijo: "Nam nič mari!" — "saj ne moremo nič!"? — Ljubezen vse premore? Seveda, če pa ni ljubezni, je vse težko, se ne more nič, se ne zna nič, se vprašuje, kaj pa naj storim? i. t. d. — Da, ljubezen je kakor pomladno solnce. Kamor koli posije je nankrat vse v cvetju, vse v zelenju. Kjer ljubezni ni, je zima, je led, je mraz, je vse mrtvo.

Za priobčenje raznih javnih zahval, računamo za vsakikrat 50c., ki ni račun za oglas, temveč nekaj dar, ker vsakdo ve, da moramo gledati, kako bomo shajali.

JAVNA ZAHVALA.

Bil sem bolan lansko leto. Toda obrnil sem se v goreči molitvi k Mariji preblašeni Devici in presvetemu Srcu Jezusovemu in obljubil, ako bodem uslišan, da bodem objavil javno zahvalo v Ave Maria. Bil sem uslišan in s tem spolnujem svojo obljubo.

Matija Sebijan, Bridgeport, Conn.

JAVNA ZAHVALA.

Na čast Mariji sedem žalosti in sv. Antonu Padovanskemu za uslušan molitev.

Naročnica iz Forest City, Pa.

La Salle, Ill. — Cerkevni fair meseca februarja je prinesel čistega dobička nad \$800.00. To je krasen vspeh, ker imamo toliko satanskih hlapcev, ki delajo na vse kriplje proti Bogu, da bi nas vse odtrgali od vere in nas časno in večno nesrečne storili. — Rojaki, le tako naprej! Res, je, težko je delo. Toda ne vstrašimo se ga. Storimo, kolikor moremo, drugo pa prepustimo Bogu. Vendar je nam nove cerkve, treba večje šole, treba cerkvene dvorane. Vendar vse bomo dosegli. Kar pogum, Bog je z pogumnimi! Kdor veliko upa, veliko doseže! Naprej "Z Bogom in Marijo za narod!" — **Anton Costello.**

Kenosha, Wis. — Obiskala sem več družin, da bi jih pridobila, da bi se naročili na lepi list Ave Maria. Toda v prvi hiši, je rekla žena, da ni moza doma. V drugi hiši mi pravi žena: "Pri nas smo socijalisti!" In to je izgovorila s takim naglasom, da sem pomilovalno pogledala ubogo zaslepljeno siroto. "Dokler sem bila sama, sem rada hodila v cerkev. Ko sem se pa omožila s tem možem, pa ne grem nikdar, ker bi me ubil". (Imamo potrjeno izjavo za resničnost teh besedi! — Tako toraj, — ubijali boste svoje žene, ako bi šle v cerkev. Živela rdeča svoboda! — Pfuj! Urednik). "Saj še otrok nismo dali krstiti. Kaj pa hočem, tako moram plesati, kakor mi on gode." Bog pomagaj, da smo Slovenci tako globoko padli. Prišla sem še k eni rojakinji. Ko sem ji pokazala list in ji razložila glede knjig Zveze, se mi je porgljivo nasmijala: "To so larifari! Tako berilo je zanič. Kaj mi hoče tako berilo? Mi takih stvari nočemo!" Odsšla sem domov. — Tako je pri nas! **Naročnica.**

Barberton, O. — Prosim priobčite ta moj skromni dopis v Vaš cenjeni list. — Tudi mi v Barberonu smo dobili svojega duhovnika Rev. A. Berka. Kakor ste že sporočali, 25. marca smo imeli prvokrat sveto mašo. O kako veliko veselje je zavladovalo po celi naselbini med Slovenci, ko se je razvedela ta novica. O, kako velikega pomena je bil zvon iz slovaške cerkve, ko nas je prvič povabil k lastni slovenski službi božji, katero smo si že toliko časa želeli. Vse je hitelo v cerkev in tako smo slovaško cerkev napolnili do zadnjega kotička. Od veselja nam je marsikomu solza porosila oko. Posebno smo se zveselili, ko smo videli, kako dobrega pridigarja smo dobili za župnika, kajti g. Berk ima lep in čist glas, tako da ga človek rad posluša. — Sedaj je pa seveda na nas, da gremo složno na delo, kajti samo se ne bode naredilo nič. Dovolj nas je, to smo videli takoj pri prvi službi božji in ne bode nam težko doseči kmalu toliko, da si postavimo lastno slovensko hišo božjo. — Kako veseli bomo pa šele takrat, ko bomo šli v hišo božjo, ki bode še našim otročičem lep spomebožje, ki bode še našim otročičem lep spomenik na njih stariše, ki so jim poskrbeli lastno cerkev. Bog blagoslovi našega g. župnika in našo celo slovensko naselbino. — **Ivana Skerl, 214 Center St.**

Enketa.

o narodnih domih med nami ameriškimi Slovenci, ni vzbudila tega zanimanja, kakor smo pričakovali. Tisti krogi, ki bi najbolj morali nastopiti proti njim, in ki bodo najbolj čutili žalostne posledice teh "domov", in ki že po več naselbinan čutijo, da so ti "narodni domi" gnjezda protiverskih in moralnih propalic, kjer se pokvarja mladina, kjer se navaja može in žene k pijančevanju in zapravljanju, pa se najmanj zmenijo za to vprašanje.

Dobili smo več spisov od naših naročnikov, svetnih mož, ki vidijo gorje in prekletstvo, katero so ti "domi" za naselbine. Pisale so nam matere, katerim se sinovi navajajo k pijančevanju po teh "domeh", pisale so nam žene, katerim marsikako grenko solzo doma v poznih sobotnih večerih ti "domovi" iztiskajo iz bednih oči. — Samo slovenskih duhovnikov nam je pisal samo **JEDEN**. In temu jednemu čast! Škoda, da se ni podpisal, da bi javno povedali in mu dali čast, katero zasluži!

Stvar smo pa uredili tako-le: Brošurice bi nas stale preveč. Na kako pomoč od kod seveda niti računati ne smemo. Zato bomo pa naredili drugo številko meseca maja v

IZDAJO O "NARODNIH DOMIH".

Cela številka bode temu primerno sestavljena, da bode kakor nekaka brošurica, ki bode pojasnila to vprašanje.

Kdor želi spisati kakšen članek ali spis ali kak dogodek za "za" ali "proti", naj se oglasi takoj. Spis mora biti tukaj vsaj do 8. maja.

Kdor želi več iztisov, da jih razdeli po naselbini, naj nam sporoči vsaj do 12. maja, ko bode šla številka v tisk.

Prosimo pa, čč. gospode slovenske duhovnike naj naroče več iztisov in jih razdele po naselbini, da oči odpro vsaj dobrim župljanom, da se ne bodo dali premotiti lepim in sladkim besedam sleparjev! Za 100 iztisov posebej te izdaje zahtevamo samo \$4.00, samo da se plača pošiljanje in zavijanje in drugi upravni stroški.

UREDNIK "AVE MARIA".

DAROVI.

Pri misijonu v Pittsburgu so darovali sledeči čč. gospodje:

Rev. Albin Moder, Bridgeville, Pa.....	\$5.00
Rev. J. Blažič, Leckrone, Pa.	5.00
Rev. J. Verhunc, Pittsburg, Pa.	5.00
Rev. Jos. Skur, Lorain, Ohio.	\$5.00
Rev. V. Mihelič, Homestead, Pa.	5.00

Dalje so darovali:

Mrs. A. Arch, Moon Run, Pa.	3.00
Mary Karlin, Pittsburg, Pa.	6.00

Neimenovana, Pittsburgh, Pa.	5.00
Neimenovana, Pittsburgh, Pa.	5.00
Mary Bevc, Canonsburg, Pa.	5.00
Mrs. Nemanič, Johnstown, Pa.	10.00
Mr. Nemanič, Johnstown, Pa.	5.00
Mr. Nemanič, ml., Johnstown, Pa.	5.00
Mary Rowan, Johnstown, Pa.	1.00
Frank Gunde, Johnstown, Pa.	1.00
Valentin Škarje, Johnstown, Pa.	5.00

Bog plačaj stotero vsem dobrotnikom! — Živelj nasledniki! — Vsako nedeljo se vseh naših dobrotnikov še posebej spominjajo pri sv. maši.

"Ave Maria".

DOSMRTNI ČLAN.

18. Rev. John Mertel, Pittsburgh, Pa. \$15.00

Dosmrtne člane še vedno nabiramo. Z veseljem bodemo list pošiljali pozneje tudi v stari kraj, ako bi ud šel domov.

Listnica uredništva.

Majeva številka bode izšla že pred prvim majem. Priobčili bodemo tudi kratke šmarnice za vsaki dan. Gospodje, ki nimajo druge knjige, bodo lahko porabili šmarnice iz Ave Maria. Potrudili se bomo, koliko bo le v nasi moči, da pride o pravem času. Takoj za par dni pozneje pride pa šmarniška izdaja Malega Ave Maria. Imamo silno veliko dela. Vendar skušali bomo, kolikor bo le mogoče.

Kdor se želi naročiti za svoje rdeče prijatelje kaj majevih izdaj, naj se požuri.

Mati v Uniondale, Pa. — Pravite, da tako daleč stanujete od slovenske cerkve, da ne morete iti vsaki mesec k spovedi, i. t. d. da zato ne morete v materino društvo.

Ravno zato, ker ne morete vsega tako natančno spolnovati, kakor bi bilo potreba, zato pa toliko bolj potrebujete tega društva, ker to društvo je tudi molitveno društvo. Matere so združene v tem društvu za to, da se druga drugo podpirajo z: medsebojno molitvijo, svetimi mašami, dobrimi deli in skupnimi svetimi obhajili. Kakor se pri podpornih društvih zavarujemo za podporo v slučaju bolezni, tako se zavarujejo matere za podporo molitve za čas potrebe. Vi držite, kolikor morete in kar morete, drugo niste dolžni.

Ako ni v vašem kraju slovenske župnije in ni tam materinega društva, dolžni ste spolnovati samo dolžnosti ki so na strani 7 pod 3). Dolžnosti članic a), b), c) vsaj vsako leto enkrat, d) vas ne veže, e), f) Vas ne veže, enako ne g), h) po možnosti.

Glavna dolžnost materinega društva je dobra vzgoja otrok po nauku Jezusovem in duhu svetle vere in to z besedo, molitvijo in lepim zgledom. Te tri glavne dolžnosti pa more spolnovati itak vsaka mati, naj je kjer koli na svetu. Mati v materine društvu ima le še molitveno pomoč stotisoč mater.

SLOVENSKA ŽENA

Sv. Monika

zglede krščanskim materam,

P. B. S. O. F. M.

ELIKO je trpela sv. Monika od svojega poganskega moža Patricija, pa je zato tudi veliko molila. V molitvi je našla tolažbo in moč, z molitvijo bo

privedla svojega moža k pravi veri in krščanskemu življenju, to je bilo njeno trdno, neomahljivo upanje.

Bilo je ravno v času te njene silne dušne žalosti zaradi napak svojega moža in njenega prvega še rahlega upanja, da bodo uslišane njene prošnje, ko jo Bog potolaži s tem, da ji podari tri ljube otročiče. To bo moža bolj sprijaznilo z menoj in ga nagnilo k krščanskemu življenju, si je mislila srečna mati ter je od tedaj vedno trdneje upala v božjo pomoč.

Prvorojen sinček je bil Avguštin, sin njenih solza, in pozneje toliko slavljeni

škof in cerkveni učenik ter svetnik. Rojen je bil 13. novembra l. 354, ko je mati Monika komaj spolnila 22 leto. Trdi se, da ji je Bog že pred rojstvom sinovim razodel, kaj bo trpela radi njega, predno ga bo pridobila za sv. Cerkev. To nam tudi zadosno potrjuje njena gorečnost za spreobrnjenje svojega sina, za katerega je toliko let neprenehoma molila in solze točila ter njeno neupogljivo upanje, da bo dočkala dan, ko bo videla spreobrnjenje svojega sina, za katerega je toliko let neprenehoma molila in solze točila ter njeno neupogljivo upanje, da bo dočkala dan, ko bo videla svojega sina spreobrnjenega k resnici edino zveličalne katoliške vere.

Drugi sin sv. Monike je bil Navigij, ljubeznjiv in nežen deček, ki pa ni sledil svojemu bratu v razudanemu življenju, pa tudi ne v njegovi pokori in velikanškem delu za sv. Cerkev. Bil je šibkega zdravja in vedno pri svoji materi kot njen tolažnik in varuh, posebno ko je potovala za svojim izgubljenim sinom Avguštinom. Navigij ni prizadel svoji Materi najmanjše žalosti in bridkosti, pač pa ji je bil v veliko tolažbo in veselje.

Poleg Avgušтина in Navigija je prejela sv. Monika od Boga še hčerko, kateri je dala ime Perpetua, po veliki mučenici sv. Perpetu iz Kartage. O njej se poroča, da je bila po zgledu svoje matere verna in pobožna ter se je kmalu poročila. Pozneje pa je stopila v samostan, ki ga je ustanovil sv. Avguštin ter bila prednica redovnic. Iz pisem sv. Avgušтина spoznamo, da je bilo njeno življenje res sveto; saj jo je Cerkev prištela mej svetnike, kakor oba njena brata Avgušтина in Navigija. Težko je najti mater, ki bi toliko skrbela, za svoje otroke, kakor je sv. Monika. Že v nežni mladosti je vcepila v srca svojih otročičev ljubezen in spošto-

anje do sv. vere ter jih navajala dan za dnem k iskreni pobožnosti. Njen trud je obrodil obilne sadove: vsi trije njeni otroci so postali svetniki. Iz tega razvidi lahko vsak koliko premore pobožna mati, ako se vda popolnoma Bogu in z zaupanjem vanj izpolnjuje svoje težke dolžnosti. Kolika sreča za otroka, ako ima v resnici verno, krščansko mater.

Trdno, neomahljivo je zaupala sv. Monika v Boga, in njeno upanje je ni osramotilo. Tega upanja se uči od sv. Monike tudi ti krščanska mati, kajti ta božja čednost ti bo čudovito tvoje srce umirila in osrečila.

Prepričana si, kajne, da ti Bog dobro hoče, da te ljubi. Glej, On te ljubi neizmerno bolj, kakor moreš ljubiti ti svoje dete. On želi tisočkrat bolj osrečiti tebe, kot pa moreš ti to svojemu otroku storiti in želeči. Tudi, ako te obiše s križi, ravna s teboj kot ljubeznivi oče. Četudi ne moreš spoznati njegovega ravnanja, si vendar prepričana, da ti le dobro hoče, kakor tudi ti le dobro želiš svojemu otroku, ako mu tudi včasih kaj odrečeš, ali če ga posvariš in kaznuješ.

Ali more krščansko mater, ki ima to trdno zaupanje v Boga, motiti in begati nemir, strah in bojazen? Ona vidi pri vsakem dogodku roko nebeskega Očeta, ki jo vodi k Zveličarju. Ona ne da tistim, ki Boga ljubijo, vse reči k dobremu služijo.

Žena, polna trdnega upanja v Boga, spolnuje srčno in stanovitno svoje težke stanovske dolžnosti. Ako že samo upanje na časen dobiček, na časno srečo stori, da človek z veseljem in srčno veliko prene-

se in pretrpi, ali ne bo pač nadnaravno upanje še močnejše in silnejše se pokazalo pri verni in pobožni materi? Da, tolažljiva misel: ljubi Bog mi bo moje delo, moje napore, moje skrbi in trpljenje kratkega življenja povrnil z večnim veseljem in plačilom — ta misel jo bo v nemala k zvestemu in stanovitnemu spolnovanju njenih dolžnosti. Tolažljiva misel: ako se zdaj prizadevam, da odgojim svoje otroke lepo krščansko, smem trdno upati, da bom potem z njimi v nebesih neizrekljivo srečna in moji otroci bodo vso večnost moja slava, moja krona; ta misel mora biti za krščansko mater močan nagib, da že v zgodnji mladosti pričinja krščansko odgojevati svoje otročiče s tem, da zatira v njih srcih vse kude kali, huda nagneanja ter jih navaja z besedo in zgledom na dobro. Da so, hvala Bogu, še matere, ki res žive za svoje otroke in se trudijo za krščansko odgojo, je pred vsem to trdno upanje tista nevidna moč in opora, katera jih vzdržuje pri težkem delu, katera jih neprestano bodri in osrčuje.

Ker jee torej zaupanje v Boga za te, krščanska žena in mati, tolike važnosti, je nad vse potrebno, da se ravno v tej čednosti prav posebno vadiš; kajti čim bolj živo boš prešinjena po tem upanju, tem raje, tem bolje boš spolnovala, kar ti nalaga tvoj stan. To upanje ti bo krepka opora, ki te bo vzdrževala stanovitno v vseh okolnostih življenja. Naj pride karkoli, zaupaj trdno v Boga po zgledu sv. Monike, sklepaj zaupno svoje roke k pobožni molitvi in povzdigni svoje solzno oko k Bogu ter bodi prepričana, Bog bode vsikdar tvoj krepki pomočnik in ljubeznivi tolažnik.

